

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2018/4

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

**„Společně za větší
spravedlnost
a solidaritu ve světě.“**

Ve třetím říjnovém týdnu jsme uskutečnili sérii přednášek s „laickým misionářem“ Manfredem Göbelem. Jeho cesta za malomocnými vedla z Bavorska do brazilské Cuiaby na konci 70. let 20. století. Prožil tam čtyřicet let a stal se symbolem pomoci lidem postiženým leprou nejen v Brazílii, ale v celém latinském světě. Hostem Likvidace lepry byl již po několikáté a sám má velice blízko k České republice, jeho maminka pocházela z Jesenicka (konkrétně z Nových Vilémovic).

p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

Během přednášek jsme zaznamenali dva z mnoha jeho životních příběhů

šli protestovat, protože nechtěli mít lepru tak blízko. Díky autoritě tohoto důstojníka šlo pak všechno mnohem snadněji.

Uzdravení Lazara

Lazar byl malomocný, který žil v chatrči za vesnicí. Občas mu někdo sice nechal zbytky jídla, ale ve skutečnosti žil v naprosté izolaci od lidí.

Když jsem k němu poprvé přišel, zhrozil jsem se. Předě mnou se krčil vetchý slepý stařec, který měl otevřené vředy lepry a bál se mě. Omyl jsem ho a ošetřil mu rány. Druhý den jsem tam přišel společně se žáky z místní školy, kteří byli nadšení tím, že mohli jít někomu pomoci. Byla tam i místní královna krásny základní školy. Rodiče byli velice rozzlobení, báli se o zdraví svých dětí. Tehdy říkali té nejkrásnější žákyni: „Proč to děláš, nakazíš se a přijdeš o svou krásu.“ Ona jim na to řikala: „Manfred cestoval mnoho kilometrů, aby mohl přijít sem a pomáhat našim lidem. Je naší povinností pomáhat jemu a všem ostatním.“ Další dny jsme byli svědky něčeho úžasného. Lazar se začal těšit veliké pozornosti celé vesnice. Místní mu opravili příbytek a přijali ho zpátky mezi sebe.

Obrácení důstojníka

Manfred se původně chystal vydat do Brazílie na tři měsíce, očekával, že o něj bude dobře postaráno a především, že se na něj všichni těší. Nikdo ho nečekal a o to méně se někdo těšil. Na začátku osmdesátých let minulého století byli nemocní leprou stále silně perzekuováni. Jakkoli už nedocházelo k zavírání do leprokolonií, stále docházelo (bohužel nezřídka se tak děje i dnes) k vylučování ze společnosti a neumožnění lékařské péče.

„Tehdy v našem městě, kde jsem měl působit, velel jeden drsný až nelidský vojenský velitel. Označil mě za nepřítele, protože jsem byl cizinec, který měl vousy a dlouhé vlasy a navíc jsem se veřejně hlásil k tomu, že budu pomáhat malomocným,“ vypráví Manfred.

Násilí páchané na lidech, kteří trpěli leprou, bylo takřka na denním pořádku.

„Se železnou pravidelností vtrhávali vojáci do našeho zařízení a vyháněli malomocné. Tento velitel s pistolí v ruce na lidi řval: ‚Táhněte, vy prašiví psi!‘“ doplňuje Manfred. V jednu chvíli to už bylo tak vyhrcoené, že musel uprchnout z města, protože hrozilo, že ho najdou a zabijí. O to větší byl šok, když se s tímto velitelem jednoho dne stali přáteli. „Vše se změnilo jednoho večera, přišel za mnou se svou dcerou a prosil mne, abych ji prohlédl. Měla lepru. Tento mocný a silný muž, padl na kolena, brečel a prosil mě, abych jí pomohl a nikomu o tom neříkal, protože by to byl jeho konec. Pomohl jsem mu. To bylo požehnáním pro mou práci,“ Stali se z nich takoví přátelé, že na rozlučce se svobodou před Manfredovou svatbou pili z jednoho poháru na důkaz bratrství. Pomáhal pak Manfredovi i s bezpečností. Například když chtěli otevřít nové zařízení pro malomocné ve městě a občané při-

Manfred s Lazarem

Přednáška pro studenty Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích

TÝDEN S MANFREDEM v České republice

Společně s Manfredem Göbelem jsme navštívili Městskou knihovnu v Hostivici, farnosti v Praze – Vinoři, Hostivaři a kostel sv. Josefa na Malé Straně. Zároveň jsme uskutečnili přednášky i pro studenty Biskupských gymnázií v Hradci Králové a v Českých Budějovicích a na obchodní akademii v Písku.

Přednáška ve Vinoři

Rozhovor v pražském studiu Kristián Radia Proglas

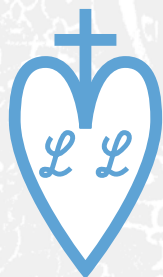

Setkání s kardinálem Dominikem Dukou a prezidentem LL Janem Balíkem

POMÁHEJME TAM, kde problémy vznikají!

www.lepra.cz

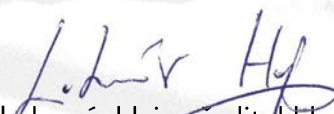
Likvidace lepry stála u zrodu nemocnice sv. Josefa v indickém Bhilai Pahari. Tato nemocnice byla uvedena do plného provozu v roce 2006. Tehdy bylo cílem postarat se o místní farníky, kteří trpí malomocenstvím a tuberkulózou. Během let nemocnice dále rostla a mezi místními získala dobrý ohlas – jednalo se o místo, kde byli přijímáni chudí, kteří si nemohli dovolit nákladné

vyšetření ve městě.

V současnosti se nemocnice vedle péče o malomocné a léčby TBC zaměřuje i na gynekologická vyšetření (jedná se o jedinou bezpečnou porodnici v okolí) a dále na léčbu malárie, horečky denge aj.

PODAŘÍ SE NÁM ZÍSKAT TYTO PROSTŘEDKY DO VÁNOC 2018?

Za tým LL

Lubomír Hajas, reditel LL

Pater Vijay, který pokračuje v díle P. George Mannarakama a pana Jiřího Holého, se na nás obrátil s prosbou o pomoc při nákupu nového ultrazvuku. Přístroj se používá např. ke gynekologickým vyšetřením, při léčbě TBC, vyšetření měkkých částí, prsou, aj. Má se jednat o model Doppler Ultrasound System E-CUBE 7 včetně záložního zdroje (pro případ výpadku proudu). Součástí prosby o pomoc jsou i náklady na zaškolení odborného pracovníka.

Cena přístroje: 600 000 Kč

**MISIONÁŘ
MALOMOCNÝCH**

Vydává: Likvidace lepry,
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1

Tel. 222 514 201, e-mail: LL@likvidacelepry.cz
Texty, redakce: Marie Dvořáková, Lubomír Hajas
Grafika: Lucie Dezortová

Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

**Likvidace lepry
Josefská 43/4,
118 00 Praha 1**

**č. účtu: u FIO banky
2400259272/2010**

k v o l n é m u š í ř e n í • www.lepra.cz